

Hermanis Paukšs

KAZIMIRS
(viencēliens)

Darbojas:

ESMERALDA
AIVA
LILITA

1. skats

ESMERALDAS DZĪVOKLIS. GAISU OSTĪDAMA, IENĀK ESMERALDA.
UZSKRIEN LILITA.

Lilita. Labdien! Vai jūs esat Esmeralda?

Esmeralda. Jā, es esmu Esmeralda. Labdien. Vai jūs man nepateiktu, pēc kā te ož?

Lilita. Te pēc daudz kā ož. Kura no visām smakām jūs interesē?

Esmeralda. Tā, kuras vēl pirms brīža te nebija.

Lilita. Jūs laikam domājat sēra smaku?

Esmeralda. Jā, laikam gan. Un jūs kā sauc?

Lilita. Lilita.

Esmeralda. Tad sakiet, Lilita, kāpēc te pēkšņi uzradās šī sēra smaka?

Lilita. Tā uzradās līdz ar mani.

Esmeralda. Īpatnēji.

Lilita. Nekā īpatnēja te nav. Jums vēstule. Lūdzu!

Esmeralda. No kā?

Lilita. No Kazimira. Jums un Aivai.

Esmeralda. Īpatnēji. (Zvana pa tālruni.) Aiva? Te Esmeralda. Vai tu neatskrietu uz
brītiņu pie manis? Ir īpatnēji jaunumi. Labi – es gaidu. (Noliek klausuli.) Ar ko
uzcienāt? Tarhūnu dzerat?

Lilita. Dzeru.

Esmeralda. Tad es jums ieliešu tarhūnu. Lūdzu!

Lilita. Pateicos.

Esmeralda. Vai jūs no tālienes?

Lilita. Nē – no dziļuma. Taisnā ceļā no elles.

Esmeralda. Īpatnēji. Ā – tur jau arī Aiva nāk!

2. skats

Esmeralda. Iepazīstieties – tā ir Aiva, bet tā ir Lilita.

Aiva. Jums ir ļoti skaists vārds.

Lilita. Jā, tā es esmu nosaukta par godu vecmāmiņai. Jums arī ir ļoti skaists vārds.

Aiva. Iespējams. Bet kas tie par jaunumiem?

Esmeralda. Kazimirs atsūtījis vēstuli. Ko tu dzersi? Tarhūnu?

Aiva. Tarhūnu.

Esmeralda. Lūdzu. Te ir tā vēstule. Lasām?

Aiva. Plēs tik vaļā un lasi! (Lilitai.) Vai jūs šo vēstuli atnesāt?

Lilita. Jā.

Esmeralda. Nu ko – lasām?

Aiva. Lasi, lasi – es klausos!

Lilita. Varbūt man pagaidām iziet?

Aiva. Nav nekādas vajadzības.

Esmeralda (lasa). “Mīlās meitenes! Esmu ieradies pie velna. Ko darīt tālāk – nezinu.

Raidiet ziņu! Jūsu Kazimirs.” Īpatnēji.

Lilita. Kas tur īpatnējs? Vai tad jūs nesūtījāt viņu pie velna?

Esmeralda. Jā, es patiešām sūtīju Kazimiru pie velna, kad viņš sāka bāzties man virsū.

Aiva. Jums taisnība – es arī viņu sūtīju pie velna.

Lilita. Nu – un tagad nabadziņš ir ieradies pie velna, bet tur neviens netiek gudrs, ko ar jūsu Kazimiru iesākt.

Aiva. Vai tiešām tur nav neviena viņam piemērota darba?

Lilita. Var jau būt, ka atrastos, bet mēs pagaidām nespējam izdomāt.

Aiva. Nu, piemēram, jūs – ko jūs ellē darāt?

Lilita. Neko tādu. Es vienkārši esmu velna krustmeita.

Aiva. Kā tad tas iznāk?

Esmeralda. Īpatnēji. Vai tad velni nebaidās no kristīšanas?

Lilita. Kādreiz baidījās. Bet tagad reliģija pie mums ir modē. Tiecamies pēc garīguma.

Esmeralda. Nu lai tad Kazimirs iet pie jums par sludinātāju!

Aiva. Nu? Vai tas nebūtu jauki? Būt ellē par sludinātāju!

Lilita. Jā – tas patiešām būtu jauki. Tā arī uzrakstiet viņam!

Aiva (Esmeraldai). Ņem papīru un raksti!

Esmeralda (raksta). “Mīļo Kazimir! Ej ellē par sludinātāju! Tava Esmeralda.” (Aivai.)

Nāc paraksties!

Aiva (parakstās). “Tava Aiva”.

Lilita. Viss kārtībā – es skrienu! Paldies par tarhūnu! (Prom.)

Esmeralda. Īpatnēji.

Aiva. Iespējams. (Prom.)

3. skats

TURPAT. ESMERALDA OSTA GAISU. UZSKRIEN LILITA.

Lilita. Neostiet gaisu, Esmeralda! Tā ir sēra smaka! Un tā atkal esmu es, kas jūs traucē!

Esmeralda. Īpatnēji. Kāds velns jūs atkal šurp atdzinis?

Lilita. Mani sūtīja mūsu sludinātājs Kazimirs Lieliskais! Lūk, es nesu jums abām ar Aivu vēstuli no viņa!

Esmeralda (zvana pa tālruni). Aiva? Te Esmeralda. Vai tu neatskrietu uz brītiņu pie manis? Kazimirs atkal atrakstījis. Jā, es gaidu. (Lilitai.) Ar ko uzcieņāt?

Lilita. Ar tarhūnu.

Esmeralda. Lūdzu.

Lilita. Pateicos. Jums ir lielisks tarhūns.

Esmeralda. Kas ir, ar to iztiekam. Nu, kā viņš tur pa elli?

Lilita. Lieliski. Tur visi ir par viņu sajūsmā.

Esmeralda. Man jau likās, ka elle viņam ir īstā vieta. Bet tur jau arī Aiva nāk!

4. skats

Aiva. Ā – Lilita! Kāds prieks jūs atkal redzēt! Kā tad iet pa elli?

Lilita. Paldies par apvaicāšanos. Var iztikt.

Aiva. Nu? Ko tad Kazimirs raksta?

Esmeralda. Pagaidi – tūlīt izlasīšu. Dzer tarhūnu! (Lasa.) “Mīļās meitenes! Esmu iemīlējis velna krustmeitā Lilitā. Bet arī jūs aizmirst es nespēju. Ko man darīt? Jūsu Kazimirs.”

Aiva. Tu padomā tik!

Esmeralda. Jā, īpatnēji.

Lilita. Bet kas tur īpatnējs?

Aiva. Tātad Kazimirs ir jūs iemīlējis?

Lilita. Viņš tā saka.

Esmeralda. Nu un jūs pati ko?

Lilita. Ko nu es pati... Kā Kazimirs gribēs, tā būs.

Aiva. Bet jūs pati – vai mīlat Kazimiru?

Lilita. Ļoti.

Aiva. Tad ko tur daudz domāt! (Esmeraldai.) Raksti – es diktēšu! “Mīļo Kazimir! Lilita patiešām ir ļoti jauka meitene. Preci viņu nost un dzīvo laimīgs! Tava Esmeralda un mūžam tava Aiva.”

Esmeralda. Še – paraksties!

Lilita. Paldies, meitenes! Es jūs nekad neaizmirsīšu! (Prom.)

Esmeralda un Aiva. Un sveiciniet Kazimiru!!!

Esmeralda. Īpatnēji.

Aiva. Es jau sen domāju, ka velna krustmeita viņam būs īstā sieva. (Prom.)

5. skats

TURPAT. ESERALDA OSTA GAISU. UZSKRIEN LILITA.

Lilita. Labdien, Esmeralda!

Esmeralda. Labdien, Lilita! Kad sāka smirdēt pēc sēra, es jau nodomāju, ka jūs atkal nākat. Tarhūnu?

Lilita. Tarhūnu.

Esmeralda. Lūdzu. Nu, kā klājas jūsu cienītajam?

Lilita. Viņš sūta jums vēstuli.

Esmeralda. Ā – tā tad nav tomēr aizmirsis! Labi – es zvanu Aivai. (Zvana pa tālruni.)

Aiva? Te Esmeralda. Vai tu neatskrietu uz brītiņu pie manis? Dārgs ciemiņš ieradies. Nāc ātri, tad pati redzēsi! Gaidu! (Noliek klausuli.) Tarhūnu?

Lilita. Paldies – jūs jau iedevāt.

Esmeralda. Piedodiet – biju piemirsusi. Bet tur jau arī Aiva nāk!

6. skats

Aiva. Ko es redzu! Vai tiešām Lilita?! Kā jūtaties dižā elles sludinātāja Kazimira Lieliskā sievas lomā?

Lilita. Paldies par apvaicāšanos – Kazimirs ir ļoti erudīts vīrs. Viņš sūta jums abām vēstuli.

Aiva. Un ko tad viņš raksta?

Esmeralda. Ņem tarhūnu un klausies! (Lasa.) “Mīļās meitenes! Mums ar Lilitu ir piedzimuši dvīnīši. Divas meitenītes. Esam nolēmuši tās nosaukt par Aivu un Esmeraldu. Mīļi lūdzam jūs abas par krustmātēm! Neatsakiet savam Kazimiram un brauciet ātri uz elli! Jūsu Kazimirs.” Īpatnēji.

Aiva. Braucam?

Lilita. Transports gaida kanalizācijas šahtā aiz stūra.

Esmeralda. Nu tad braucam!

Aiva. Uz elli pie Kazimira!

Esmeralda. Īpatnēji.

Aiva. Iespējams.

VISAS TRĪS PROM.

BEIGAS